

Tarja Greus

Elvis-kissan tarinoita

Elvis-kissan tarinoita

Omistettu
Sepolle ja elämäni kissoille.

Tarja Greus

Elvis-kissan tarinoita

© 2019 Greus, Tarja

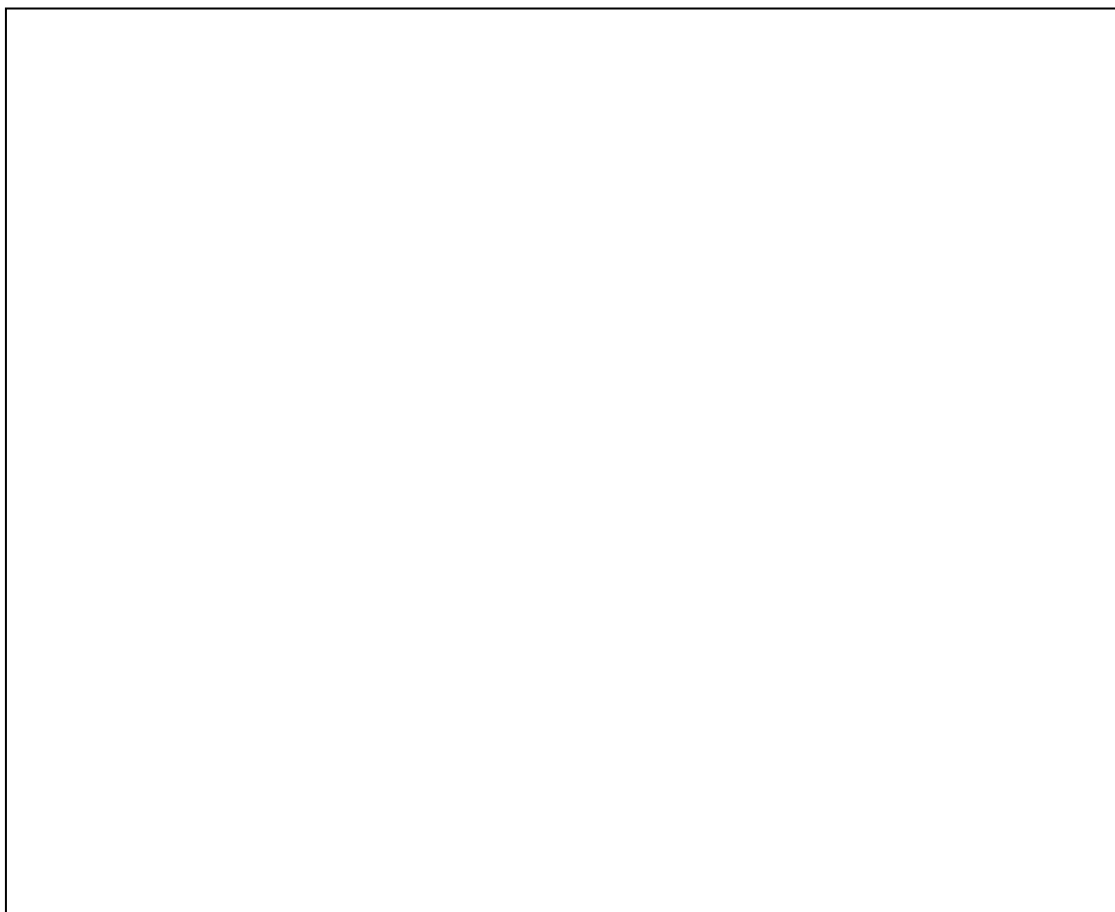
Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi
Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa
ISBN: 978-951-568-978-8

Sisällysluettelo

1. Elvis onnikkakuskina	7
2. Elvis ja joulukadun avajaiset	14
3. Elviksen joulumieli	26
4. Elvis veneilee	31
5. Elvis Materassa	45

1. Elvis onnikkakuskina

Elvis on oululaisen kissaperheen isä. Elvis-nimi on heidän sukunsa ylpeys. Sen toi mukanaan Amerikasta vuosikymmeniä sitten Suomeen muuttanut kolli, joka oli Elviksen isoisä. Turvallisen pulskea Elvis on ollut vuosikymmeniä onnikkakuskina Mirrilän linjoilla. Hän ajaa paikallisliikenteen onnikkaa. Ratin takana istuminen on harmaannuttanut Elviksen jo syntyessä saatua harmaata turkkia entisestään. Elviksen Pella-rouva on myyjänä paikallisessa lankaliikkeessä. Elvis ei ole koskaan ymmärtänyt rouvansa viehtymystä lankoihin ja puikkojen kilistelyyn. Pella-rouva on kaunis ja ymmärtäväinen. Hän tulee aina kaikkien kanssa toimeen. Ei häntä turhaan kruunattu aikoinaan Kompromissikisan prinsessaksi.

Elvis-kissa.

Oulun ylle oli laskeutunut pakkas. Matalalta paistava keväinen aurinko laski säteensä valkoisena hohtaville hangille. Elvis oli matkalla työpaikalleen Mirrilän linjojen onnikatalleille. Askel oli raskas. Työ ei maistunut ja Elvistä väsytti. Mitähän ne tällä kertaa ovat keksineet? Elvis mietti pääpainuksissa tassutellessaan.

Elviksestä ei ollut mukava mennä työpaikalle. Hänestä oli jo pitkään tuntunut, että työmatkat olivat parasta antia koko työssä. Työkaverit olivat keksineet hänelle vuosikausia erilaisia jätyniä. Hän ei ollut pitänyt niistä, mutta ei ollut uskaltanut puhua niistä pomolleenkaan. Elvis vilkaisi kissankelloaan. Hänellä oli vielä ihan hyvin aikaa juoda kupillinen lämmintä kahvia Mirrilän tallien kahviossa, mutta sitä ennen hän päätti käydä mutkan onnikallaan.

- Taas tätä samaa. Voi, kun pääsisi viettämään niitä oikeita kissanpäiviä, Elvis tupisi tympääntyneenä ja istahti ratin taakse.

Hän sipaisi viiksiään ja starttasi. Mitään ei tapahtunut. Miksi onnikka ei käynnistynyt? Elvis hyppäsi onnikasta ulos ja huomasi, että lämmitysjohto oli otettu irti. Hän kyllä laittoi eilen onnikkansa lämpiämään.

- Että tällainen yllätys tällä kertaa!

Elvis laittoi johdon paikalleen ja vilkaisi kelloaan.

- En kyllä pääse lähtemään mitenkään aikataulussa.

Elviksen viikset väpättivät raivosta. Taas häntä kiusattiin. Antaisivat edes työt hoitaa ja jättäisivät hänet rauhaan. Hän kipusi takaisin kylmään onnikkaan odottamaan sen lämpiämistä. Kahvioon häntä ei huvittanut mennä kuulemaan muiden ilkkumisia. Elvis ummisti hetkesi silmänsä. Aina häntä kiusattiin! Mieleen palautui jo kouluvuosina alkanut kiusaaminen. Luokan muut poikakissat vetivät häntä hännästä ja pilkkasivat. Elvikselle naurettiin, kun hän joutui lukemaan ääneen. Minkä hän sille voi, että kirjaimet ja sanat hyppivät ja pomppivat vinksin vonksin hänen silmissään. Hän ei saanut sanoista mitään tolkkua. Lukeminen oli mahdotonta. Elvis inhosi lukemista. Vähitellen opettaja jätti Elviksen rauhaan eikä luetuttanut hänellä Aapista ääneen. Kiusaaminen jatkui siitä huolimatta.

Elvis havahtui muistoistaan, jotka saivat turkkikarvat hilseilemään vieläkin. Hän vilkaisi kissankelloaan. Hänen olisi pitänyt olla jo ensimmäisellä pysäkillä. Elvis starttasi rukoillen onnikkaa. Lähde käyntiin! Helpotus, se käynnistyi. Hän sujautti aurinkolasit väsyneiden silmien peitoksi.

Elvis kaahasi onnikalla lumipenkköjen välissä. Aikaa maisemien katseluun ei ollut, koska aikatauluista piti pitää kiinni. Hän ehti niukin naukin lähes aikataulussa ensimmäiselle pysäkillä.

- Tullee se onnikka? Etten nyt vaan myöhästyisi käpykauden aloitusjuhlasta, Osku-orava mutisi hyppiessään onnikkapysäkillä pakkasen purressa korvia.

Pian oranssina salamana syöksähtävä onnikka kaartui kylki lumipenkkä viistäen kohden pysäkkiä. Osku viittilöi vimmatusti hännällään, jotta kuski huomaisi hänet. Jarrut kirskuivat ja onnikka pysähtyi. Onnikan ovi aukesi hitaasti. Pakkanen oli jäykistänyt sen. Elvis vilkaisi tympääntyneenä Oskua.

Luulisi oravan tarkenevan pakkasellakin juoksennella määränpäähensä, Elvis ajatteli.

- Ei meillä voi maksaa kävyillä! Elvis huudahti pyöritellen silmiään aurinkolasien takana.

- So-so-sori, Osku vastasi hätääntyneenä, nappasi kävyt kainaloonsa ja kaivoi pussukastaan Tassu-Cardin.

Elvis painoi kaasua ja onnikka singahti liikkeelle ennen kuin Osku ehti loikata penkille. Osku pystyi pitämään tasapainonsa nipin napin harjatun ja föönätyn häntänsä avulla. Mihinkähän sillä on noin kiire? Miksi se on noin ärrin murrin? Ovatko kaikki kissat noin kiireisiä ja ärtyisiä? Osku mietti onnikan lämpimällä penkillä istuessaan. Lumipenkat pöllyisivät ikkunan takana.

- Hitsin hitsi, Elvis manasi nähdessään virkaintoisen ja -pukuisen Herra Harakan viittilöivän siivellään tien varressa. - Ei kai tässä muu auta kuin pysähtyä virkavallan edessä.

- Mihinkäs sitä noin kiirus on? Herra Harakka kysyi koppelakki päällä keikkuen ja korvia etsien. - Liitonopeatu oli aika reilusti yli sallitun. Tämä taisi olla nyt jo kolmas kerta näille lumille. Ai-jai, minun pitää ottaa sinulta Elvis liitokortti pois.

- Mutta miten minä nyt töitä teen? Eihän Mirrilän Linjat anna minun ajaa ilman liitokorttia.

- Olet vaaraksi muille liikenteessä, kun kaahaillet noin. Et ehdi kissaa sanoa saatikka pysäyttää onnikkaa, jos joku pikkuinen juoksee pihalta tielle. Virkavallan edustajana minun on pakko noudattaa liitonopeuksista an-

nettuja määräyksiä, Herra Harakka mörähti rinta kaarella siivet ylväästi selän takana.

- Taisit nyt hurruutella itsesi piitkille lomille...

Herra Harakka pyysi Oskua poistumaan onnikasta ja odottamaan seuraavaa vuoroa. Tämä ei kulkenut pitemmälle, koska Elvis menetti ajolupansa välittömästi.

- Elviksen kaahailun takia myöhästyn käpykauden avajaisjuhlasta, jossa minun pitäisi esittää bravuurinumeroni, jonka laulamista olin harjoitellut viikkoja. Kerrankin minusta otetaan kuvia ja tehdään juttu lehtemme Käpylän Sanomiin, jota lukee koko kaupunki. Kerrankin nimeni olisi jutun sisällössä eikä pelkästään toimittajana. Arttu-oravanpoikanikin saisi olla ylpeä isästään. Oli kyllä ihan oikein, että Elvis-kaaharin liitokortti otettiin pois! Tämä ei jää tähän..., Osku totesi näpytellessään käpykkäänsä.

Hän näppäsi vielä onnikasta ulos astuvasta Elviksestä kuvan, jossa Elviksen suupielet ja viiksien asento näyttivät jotenkin oudoilta. Näyttikö hän hampaita... ei mutta Elvishän hymyili!

Osku jäi odottamaan seuraavaa onnikkaa. Hän hypähteli ja koetti pysyä lämpimänä. Elviksen ajama onnikka jäi tienposkeen. Elvis lähti astelemaan onnikalta kohden Mirrilän onnikkatalleja. Hän tunsu samaan aikaan häpeää ja helpotusta. Mielessään hän ajatteli, ettei hänen tarvitse vähään aikaan kuunnella kiusaavien työkaverien naljailua ja joutua heidän konnuuksien kohteeksi. Niitä oli yhden kissan niskaan kertynyt jo liiankin kanssa. Mutta samalla hänen mieltään painoi kysymys, miten hän selittää tämän kaiken rouvalleen?

Elvis lähti astelemaan kadun reunaa pitkin. Sen molemmin puolin oli puisia pieniä koteja. Talot olivat soman punaisia ja vihreitä. Savupiipuista kiemurteli harmaa savunauha kohden sinistä taivasta. Ilman täytti vieno savun tuoksu.

Elvistä alkoi sääliä Osku. Ilmeisesti kurrella oli jokin tärkeä meno, kun oli niin pynttäytynyt astuessaan onnikkaan. Olisivathan heillä kävyt käyneet maksusta, mutta Elvistä oli tympäissyt, ja hän ei ollut niitä viitsinyt alkaa laskea. Näytti olevan vielä niitä pienimpiä männynkäpyjä. Olisi ollut edes tasasumma, kuusenkäpy. Sinne se jäi nyt odottamaan seuraavaa onnikkaa kylmissään.

"Samalla Elvis otti tassuihinsa pöydällä olevan sukankutimen ja alkoi kutoa sukkaa rauhoitellakseen itseään. Tilanne oli Elvikselle jännittävä. Mitä jos Sissi syöksyy ovesta ulos? Mitä jos hän ei näe enää koskaan Sissiä? Oliko hän sittenkin ollut liian suorapuheinen?"

Elvis-kissan tarinat kertovat elämänsä etsivästä ja siitä nauttivasta kissaherrasta. Elvis on väärinymmärretty ja kiusattu, mutta pohjimmiltaan hän haluaa auttaa ja ymmärtää muita. Elvis-kissan tarinat vievät lukijan seikkailuihin Elviksen kotikaupunkiin Ouluun, Oulujärvelle ja Italian Materaan.

Ensimmäisessä tarinassa Elvis menettää työpaikkansa, mikä kuitenkin antaa hänen elämälleen uuden mielekkään suunnan. Hän alkaa toteuttaa unelmiaan ja haaveitaan. Hän hankkii veneen, jolla seikkailee Oulujärven vesillä ja liittyy sattumusten kautta hyväntekeväisyyttä harjoittavaan Martti-kerhoon. Sen myötä Elvis löytää mahdollisuuden auttaa muita ja pääsee ansioituneena marttina Italiaan. Siellä Elvis joutuu mukaan jännittävään seikkailuun.

Tarinoiden lomaan on jätetty kehykset kuvitukselle, jonka lukija voi itse tehdä. Saat piirtää tai maalata tarinoiden tapahtumat juuri sellaisina kuin itse ne näet ja koet.

